

възъ опрѣдѣленіе-то, турямы го прѣди глагола; като: *шой повыка дѣшца-ша си, и шой дѣшца-ша си повыка.*

261. — Опрѣдѣленіе отъ личны мѣстоименія туря ся прѣди глагола, кога-то има на-явѣ подлогъ-тъ, ако ли нѣма подлогъ-тъ, туря ся слѣдъ глагола; като: *азъ шя обычямъ, и обычямъ шя,*

262. — Отъ двѣ непосредственны опрѣдѣленія, едно-то въ Дателенъ падежъ а друго-то въ Винителенъ падежъ, туря ся пръвѣ опрѣдѣленіе-то въ Дателенъ падежъ, послѣ опрѣдѣленіе-то въ Винителенъ падежъ, като: *дадохъ Николу водѣ*; ако ли и двѣ-тъ опрѣдѣленія показватъ лица, то пръвѣ ся туря опрѣдѣленіе-то въ Винителенъ падежъ, послѣ опрѣдѣленіе-то въ Дателенъ падежъ; това става и кога-то опрѣдѣленіе-то въ Вин. падежъ е лично мѣстоименіе; като: *прѣдавамъ шя Ивану; дадохъ го Сшояну.*

263. — Кога и двѣ-тъ опрѣдѣленія сѣ въ Винителенъ падежъ, то пръвѣ ся туря опрѣдѣленіе-то, което показва лице, послѣ друго-то; като: *учѣ шя книгѣ.*

264. — Отъ двѣ опрѣдѣленія, едно непосредственно а друго посрѣдственно, пръвѣ ся туря непосредственно-то, послѣ посрѣдственно-то; като: *нашоварихъ коня съ дръва.* Нъ и тука може посрѣдственно-то да ся тури отпрѣдъ, ако трѣбува да ся обрне на него повече вниманіе; като: *съ дръва нашоварихъ коня.*

265. — Допълненіе при опрѣдѣленіе, ако е лич-